

besparende Udvei. I et Land som vort, som ikke er saa aldeles fattigt paa Provisioner, maa det ansees baade som unødvendigt og altfor kostbart forud at samle Forraad af Proviant for mulige Tilfældes Skyld, selv om Anskaffelsen, naar Provianten virkelig skal bruges, bliver ved enkelte Leiligheder noget dyr, og, vil man regne efter, skal man derfor ogsaa finde, at Proviantgaarden er et ganske overordentlig og uforholdsmæssig dyrt Etablissement med Hensyn til den Nytte, som den muligens kan gjøre, thi jeg siger ikke, at den gjør Nytte. — Det glæder mig forøvrigt at høre, at der kun findes een Fabrication paa Spestatens Værst, nemlig af Seildug; jeg havde troet, at der ogsaa forarbejdedes Tongværk, Ankere o. s. v. (Marinemini steren: Det bliver der ogsaa!) Jeg kan naturligvis ikke her gaae i Detail med den ærede Minister om Beføstningen af hvad der tilvirkes, men, uden at kjende nærmere til Regnskaberne, saa drister jeg mig dog til at paastaae, at den er uforholdsmæssig stor, hvilket vist ogsaa vil vise sig ved en nærmere Undersøgelse af alle Forhold. Jeg kan ikke nægte, at det har gjort mig ondt at finde saaliden Imødekommen fra den ærede Ministers Side med Hensyn til Proviantgaardetablisementet; jeg troede, at den høitærede Minister med Hensyn til saadanne Anliggender tilhørte en nyere Tid, og haabede derfor, at han kunde frigjøre sig for de gamle forældede Ideer om store Etablissementer for mulige store Krige, som idetmindste ikke passe for vore Forhold.

Da Ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

de 12 Medlemmers Forslag:

	Foreslaaet Sum.	Bevilget Sum.
	Rbd. 6.	Rbd. 6.
6) A. q. 6. Udgiften nedsattes med $\frac{2}{5}$ af 10,240 Rbd. til Udrustning af Barkflibet	29,544	23,400
Saga	—	—
vedtoges med 61 mod 1 Stemme.		

Det næste Afsnit, som sattes under Forhandling, dannedes af Post B. med de dertil hørende Ændringsforslag under Nr. 8, tilligemed Forslaget af A. Hage, P. Knudsen, Nørsgaard, Ettrup, Sørensen, Alberti og B. Christensen, paa Blad 13.

Kauser: Jeg har kun en ganske kort Bemærkning at gjøre, da jeg tilligemed de andre ærede Rigsdagsmand, der ere enige med mig med Hensyn til dette Punkt, ganske har samme Anskuelse som Ministeriet. Vi troe nemlig, at vore Ændringsforslag kun gaae ud paa, at der optages i Finantsloven en Anmærkning, som kunde sikke, at dette Arbejde udføres paa saa sparsommelig en Maade som muligt; det er nemlig et Arbejde af en ganske ny Betskafenhed her i Landet; vi have derfor troet, at, naar det skulde udføres med de Kræfter, man har her i Landet, saa kunde det maaskee enten briste eller blive mere kostbart, end naar man lod det udføre paa udenlandske Entrepreneurers Regning, hvad jeg troer baade vilde see billigere og bedre. Jeg veed ikke, om jeg tager feil, men jeg har haabet, at Ministeriet ikke vil være uwilligt til at gaae ind paa dette Ændringsforslag, og troer derfor ikke at behøve at sige Mere derom.

B. Christensen: Ved Ændringsforslaget Nr. 8, der er stillet af mig og et Par andre ærede Rigsdagsmand, have vi foreslaaet, at den forlangte Udgift til en Dofke ikke skulde bevilges. Vor Grund hertil har ikke saa meget været Overbeviisningen om, at Anlægget af en ny Dofke maatte være at forkaeste, som det har været Hensynet til, at et saa overordentlig vigtigt og kostbart Anlæg som dette, der er calculeret til at ville udfordre 1 Million i Penge og en meget lang Tid til sin Udførelse, at et saadant Anlæg ikke burde bevilges under en Finantslov, ikke burde bevilges ifølge de forholdsvis flygtige Forhandlinger under en enkelt Post i en Finantslov. Allerede det opløste Folkethings Finantsudvalg havde derfor i sin Betænkning ved flere af dets Medlemmer gjort gjældende, at man burde have et særregent Lovforslag fra Ministeriet om denne vigtige Sag, før man kunde gaae ind paa den, og jeg nægter ikke, at det forekommer mig,